

ה"ת 52919/07/18 - עלי אלעוקבי נגד מדינת ישראל, אבראהים אלעוקבי

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 52919-07-18 אלעוקבי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט יריב נבון

עלי אלעוקבי

נגד

מדינת ישראל

אבראהים אלעוקבי

החלטה

1. ביום 23.7.2018, הגיש המבקש בקשתו להחזרת אופנוע ים מספר 58211 (להלן: "האופנוע") וגרור לסירה מ.ר. 9850974 (להלן: "התפוסים"), אשר נתפסו על ידי משטרת ישראל (להלן: "המשיבה").
2. בבקשה נטען כי על אף שהאופנוע רשום על שמה גב' ודאד אלעוקבי (להלן: "ודאד") המבקש הינו המחזיק בפועל של האופנוע משנת 2013, מכוח הרשאה אשר ניתנה לו על ידי גב' ודאד. עוד טוען המבקש כי הינו הבעלים החוקי והרשום של הגרור המשמש להובלת האופנוע (על כך אין מחלוקת). לביסוס טענותיו, צירף המבקש תעודת אחריות לאופנוע הרשומה על שמו.
3. במסגרת הדיון שהתקיים בבקשה, חזר ב"כ המבקש על טענותיו והוסיף כי תפיסת התפוסים על ידי המשיבה

עמוד 1

בוצעה שלא כדין מאחר וכלל לא מתעורר חשד לביצועה של עבירה. לדבריו, מדובר בסכסוך אזרחי אשר מקומו אינו בהליך זה ולכן יש להשיב את התפוסים לרשות המבקש, בכפוף להפקדה כספית. שמעתי אף את מר אברהמים אלעוקבי (להלן: "אברהמים") הטוען אף הוא לזכות בתפוסים. לדבריו, האופנוע התפוס רשום על שם גרושתו גב' ודאד, אך שייך לו מכוח הרשאה אשר זו העניקה לו במסגרת הליך הגירושין. כתמיכה לטענתו, הציג אברהמים במסגרת חקירתו על ידי המשיבה (לנוכח תלונתו לפיה המבקש נטל ממנו את האופנוע ללא רשות), יפוי כוח נוטריוני ומסמכים המוכיחים כי האופנוע הועבר לחזקתו.

4. ב"כ המשיבה טען כי המשיבה אינה מעוניינת להמשיך ולהחזיק באופנוע משלא בוצעה באמצעותו עבירה, ואין לה התנגדות להשבתו למי אשר בית המשפט יקבע.

דיון והכרעה :

5. הסמכות לתפוס חפצים מעוגנת בהוראות החיקוק הבאות בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"):

32. (א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

מסירת התפוס לפי צו

34. על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

החזרת התפוס על ידי המשטרה

35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

6. בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, אם המשטרה מעוניינת להמשיך להחזיק בחפץ שנתפס עליה להגיש בקשה מתאימה לבית משפט שלום, שבתורו יאזן בין זכות החשוד לקניין לבין צרכי החקירה והציבור (בש"פ 6686/99 עובדיה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 464 (2000)).

7. בית משפט העליון התייחס, לא אחת, לשיקולים הנדרשים על מנת להחזיק בתפוס טרם הגשת כתב אישום, כפי שנקבע בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2006):

"נדרשת, אפוא, בחינה שלה שתי פנים: האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות לתפיסה; אם שאלה זו תיענה בחיוב, האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו במשולב ובאורח מידתי ומאוזן את תכלית התפיסה, מחד, ואת מימוש זכות הקניין של הפרט מנגד [...] עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעת; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קיימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

8. דומה כי אין חולק כי הטוענים לזכות במקרה שלפניי הם, לכל היותר, בעלי זכות אובליגטורית-חוזית בנוגע בתפוס. מאחר ולטענת השניים ניתנה להם הזכות להחזיק באופנוע הרי שאין מדובר בבעלי זכות קניינית או מעין קניינית ברכוש, אלא בבעלי זכות חוזית בלבד. בבש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון ואח' (31.10.07) נקבע כי "על מנת שייחשב אדם ל'טוען לזכות ברכוש', נדרש כי הוא יהא בעל זכות קניינית ברכוש, ולמצער בעל זכות בנכס מסוים באופן היוצר זיקה בינו כנושה לבין אותו נכס" (וראה לענין זה גם ע"פ 1428/08 חורש ואח' נ' מדינת ישראל ואח' (25.3.09) בפסקאות 9-7); רע"פ 6709/15 דנה שירותי לוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל (21.1.16) בפסקאות 12-13).

9. במקרה שלפניי, הן המבקש והן איבריהם הטוען אף הוא לזכות באופנוע, הציגו מסמכים לפיהם גב' ודאד העניקה להם זכות להחזיק ולהשתמש באופנוע. ברקע למחלוקת בין הטוענים לזכות סכסוך כספי ומחלוקות נוספות, אשר המסגרת הראויה לבירורן אינה במסגרת בקשה זו. הדרך הנכונה בה יש לנקוט בנסיבות כגון דא, עת שניים טוענים לזכות ולהם אך זכות חוזית, הינה השבת התפוס לבעלי החוקי. דא עקא, במקרה שלפניי גב' ודאד, הבעלים החוקי של האופנוע, לא הצטרפה להליך זה ולא דרשה השבת התפוסים לידיה. לכן, משאין זו האכסניה המתאימה לבירורן של המחלוקת בין הטוענים לזכות ומאחר ולמשיבה אין התנגדות להשבת התפוסים, דומה כי יש להיעתר לבקשת המבקש, ממנו נתפסו התפוסים, ולהשיבם לרשותו בכפוף לקביעת ערבויות מידתיות ותחומות בזמן, עד אשר יוכרע גורלו של תיק חקירה זה.

10. לנוכח האמור לעיל, הנני קובע כדלקמן:

א. כלי שייט - אופנוע ים מספר 58211 וכן גרור לסירה מ"ר 9850974 יוחזרו למבקש בכפוף להפקדה כספית בסך ₪ 1,000 במזומן.

ב. נאסר על ידי המבקש או מי מטעמו לבצע כל פעולה או דיספוזיציה שיהא בה כדי לפגוע בזכויות הקנייניות באופנוע, לרבות מכירתו או העברתו לאחר. להבטחת התחייבותו, יחתום המבקש על התחייבות כספית על סך 3,000

נח.

התנאים לעיל תקפים למשך 60 ימים מהיום. אם יוחלט קודם לכן על סגירת תיק החקירה ואי הגשת כתב אישום התנאים יבוטלו מיידית.

החלטה זו תועבר לצדדים.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ט, 21 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.